

Henk van Mierlo Sr

Geplaatst op facebook op 5-5-2017 tgv bevrijdingsdag

De bevrijding van mei 1945 zit diep in mijn geheugen verankerd;
Na de dood van mijn moeder in maart 1945, werden we, door mijn vader, met de kinderwagen naar Riel gebracht naar Opa van Mierlo en tante Nel en oom Jan die tijdelijk voor ons zouden zorgen. Mijn broertje in de wagen, mijn jongste zusje op een plankje dat erop was bevestigd en mijn andere zus en ik ernaast. Ik schrijf er over in mijn memoires:

“Nu woont Opa in Riel en de reis vanuit het midden van Tilburg is zeker zeven kilometer. Minstens twee uur lopen voor ukken als mijn zus en ik. De weg buiten de stad is één lange beukenlaan.

Op latere tochten langs deze weg zal ik de smaak van de driekantige beukenootjes leren waarderen, een smaak die denk ik, nog maar weinig mensen kennen.

Toen vielen me alleen de schuttersputten op aan weerszijden van de weg, als stille herinnering aan de gevechten die er enkele maanden eerder hadden plaatsgevonden.”

“ Mei 1945 wordt de bevrijding opnieuw gevierd. Nu omdat heel Nederland vrij is. Oom Christ is bij de Binnenlandse Strijdkrachten en staat, fier in het uniform -een soort blauwe overall met een Engelse helm en een oranje armband- met de rest van de familie voor het huis naar de optocht te kijken, die ter wille van dat feit was georganiseerd. Een van de wagens beeldt de overwinning uit op de Duitsers.

Een man in het Weermacht-uniform zit geknield en gebonden op de paardenkar en wordt geslagen met een bos stro. Ik kruip uit angst achter de rok van mijn tante, niet wetend wat de bedoeling van die uitbeelding is. Dat beeld ben ik nooit meer kwijtgeraakt.”

Henk van Mierlo Sr.

5 mei om 11:22

De bevrijding van mei 1945 zit diep in mijn geheugen verankerd;
Na de dood van mijn moeder in maart 1945, werden we, door mijn vader, met de kinderwagen naar Riel gebracht naar Opa van Mierlo en tante Nel en oom Jan die tijdelijk voor ons zouden zorgen. Mijn broertje in de wagen, mijn jongste zusje op een plankje dat erop was bevestigd en mijn andere zus en ik ernaast. Ik schrijf er over in mijn memoires:

“Nu woont Opa in Riel en de reis vanuit het midden van Tilburg is zeker zeven kilometer. Minstens twee uur lopen voor ukken als mijn zus en ik. De weg buiten de stad is één lange beukenlaan.

Op latere tochten langs deze weg zal ik de smaak van de driekantige beukenootjes leren waarderen, een smaak die denk ik, nog maar weinig mensen kennen.

Toen vielen me alleen de schuttersputten op aan weerszijden van de weg, als stille herinnering aan de gevechten die er enkele maanden eerder hadden plaatsgevonden.”-----

“ Mei 1945 wordt de bevrijding opnieuw gevierd. Nu omdat heel Nederland vrij is. Oom Christ is bij de Binnenlandse Strijdkrachten en staat, fier in het uniform -een soort blauwe overall met een Engelse helm en een oranje armband- met de rest van de familie voor het huis naar de optocht te kijken, die ter wille van dat feit was georganiseerd.

Een van de wagens beeldt de overwinning uit op de Duitsers.

Een man in het Weermacht-uniform zit geknield en gebonden op de paardenkar en wordt geslagen met een bos stro. Ik kruip uit angst achter de rok van mijn tante, niet wetend wat de bedoeling van die uitbeelding is. Dat beeld ben ik nooit meer kwijtgeraakt.”

